

Publicerad 2011-08-07 00:28 av Noel Åberg

Ni får ursäkta mitt slarviga skrivande.

Är helt seg.

Enkelriktat

min enkelriktad kärlek

är som regnet som smattrar emot mitt fönster.

Regnet faller lika hårt

som mitt krossade hjärta

som föll ut ur min bröstorg.

Jag kan inte undgå att börja ställa frågor till mig själv:

Varför påminner regnet så mycket om dig?

Varför älskar jag fortfarande dig?

varför, varför och varför?

Jag har så många frågor

Men ändå så har jag inga svar.

jag ville att du skulle stanna,

och att det bara skulle vara du och jag.

Fast du var tvungen att gå,

du hade trots allt redan en prins

som du fortfarande stöter dig på.

tyvärr är ensamheten det enda som jag får.

För kärlek är inget som jag förstår mig på.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Noel Åberg med Poeter.se id #34703 innehar upphovsrätten